

หากคุณอยู่กับครอบครัวคริสตจักร โรสฮิลล์ในช่วงสามปีที่ผ่านมา
 คุณอาจจำได้ว่าเมื่อเวลาผ่านไปเราได้อ่านหนังสือบางเล่มที่ถูกมองข้ามในพันธสัญญาใหม่ เช่น ทิตัส พิเลโมน ยูดา
 และอื่นๆ ส่วนใหญ่ถูกมองข้ามเป็นหลักเพราะเดี๋ยวกว่าคนอื่น
 บางทีเราอาจรู้สึกโดยไม่รู้ตัวว่ามันไม่สำคัญเท่าเพราะมันสั้น ดังนั้นเราจึงมักจะเพิกเฉยต่อมัน

วันนี้เราเริ่มต้นการเดินทางผ่านจดหมายอีกฉบับหนึ่งที่มักถูกมองข้าม แม้ว่าจะไม่ใช่เพราะมันเล็กก็ตาม
 หนังสือฮีบรูเป็นหนึ่งในหนังสือที่ยาวกว่าในพันธสัญญาใหม่ แต่ก็ยังไม่ค่อยมีคนอ่านเป็นพิเศษ
 อาจมีเหตุผลบางประการสำหรับสิ่งนี้ (สี่ประการที่นี้):

หนึ่ง. **ชื่อและเนื้อหาของมันหนักในพันธสัญญาเดิม ฮีบรู—ตามชื่อของมัน—**

ฟังดูเหมือนอยู่ในพันธสัญญาเดิมในความเป็นจริงฉันคิดว่าคริสเตียนหลายคนลืมไปว่ามันอยู่ในพันธสัญญาใหม่
 และมันอ้างอิงถึงพันธสัญญาเดิมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะระบบการบูชาในพันธสัญญาเดิม
 การนมัสการในพระวิหาร และผู้คนในพันธสัญญาเดิม
 ผู้ชมดั้งเดิมน่าจะเป็นคริสเตียนชาวยิวที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม
 พวกเราส่วนใหญ่เป็นคริสเตียนที่ไม่ได้ เด็บ โทม่าเป็นชาวยิว และไม่มีความรู้ที่ลึกซึ้งเหมือนกัน ดังนั้น
 ทั้งหมดนี้อาจทำให้หนังสือเล่มนี้รู้สึกน่ากลัวหรือยากต่อการติดตาม

สอง. **รูปแบบการเขียนเปลี่ยนไปบ่อยครั้ง ฮีบรูเคลื่อนไปมาอย่างสิ้นไหลระหว่างหลักคำสอน การสอน
 และการตักเตือน ซึ่งอาจทำให้การติดตามเหตุผลยากขึ้น**

สาม. **ธีมของมันเกิดขึ้นซ้ำและทับซ้อนกัน หัวข้อปรากฏขึ้นซ้ำหลายครั้ง ทำให้หนังสือเล่มนี้ดูเป็นวงกลม
 สิ่งนี้อาจเป็นเรื่องท้าทายสำหรับผู้อ่านสมัยใหม่ โดยเฉพาะพวกเราที่มีความคิดแบบตะวันตก
 ซึ่งชอบการไหลเวียนเชิงเส้นมากกว่า**

สี่. **ไม่ทราบผู้เขียนและผู้ชม**

เนื่องจากเราไม่รู้แน่ชัดว่าใครเป็นคนเขียนฮีบรูหรือใครได้รับเป็นคนแรกหนังสือเล่มนี้จึงรู้สึกคลุมเครือมากขึ้นแ
 ละเข้าถึงได้น้อยลงสำหรับคริสเตียนบางคน

ทั้งหมดนี้ส่งผลให้มีคนอ่านฮีบรูน้อยกว่างานเขียนอื่นๆ ในพันธสัญญาใหม่ อย่างไรก็ตาม
ฮีบรูมีความอุดมสมบูรณ์ทางศาสนศาสตร์

และเหตุผลสำคัญคือความเชื่อมโยงที่ลึกซึ้งในพันธสัญญาเดิมและวิธีที่นำเสนอพระเยซูว่าเป็นความสำเร็จของงานไถ่บาปของพระเจ้า มีหลายอย่างในนั้น บางสิ่งที่ทำให้ภาษาฮีบรูท้าทายก็เป็นสิ่งที่ทำให้มันคุ้มค่าอย่างไม่น่าเชื่อ

ความคิดเห็นสุดท้ายที่อาจช่วยให้เรามีแรงจูงใจที่จะดำดิ่งสู่เรื่องนี้ และสิ่งนี้จำเป็นต้องพูดในตอนต้นของซีรีส์:

เห็นได้ชัดจากชื่อเรื่อง ฮีบรู ว่าพระเจ้าทรงรักกาแฟ และนั่นต้องเป็นสัญญาณที่ดีเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในนั้นใช่ไหม?

ฉันหมายถึง เราจะพลิกเฉยต่อหนังสือที่บอกเราอย่างแท้จริงว่า "เขาขง" ได้อย่างไร? สิ่งเดียวที่ดีกว่าคือถ้ามีชื่อว่า "He Brews Caramel Macchiatos" ฉันคิดว่ามันคงเป็นสวรรค์! ไม่ว่าฉันจะตื่นตื่นที่จะดำดิ่งสู่เรื่องนี้ในอีก

10 สัปดาห์ข้างหน้าหรือมากกว่านั้น และหวังว่าคุณจะเป็นเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ เรามาดู **ฮีบรู 1:1-4**

นี่คือพระวาจาของพระเจ้าถึงคุณและฉันเข้านี้

ดังนั้น:

ไม่เหมือนกับจดหมายพันธสัญญาใหม่ส่วนใหญ่และรูปแบบจดหมายทั่วไปในแต่ละวันไม่มีการท้าทายและไม่มีการตั้งข้อผู้เขียน เนื่องจากความแพร่หลายของจดหมายของเปาโลในพันธสัญญาใหม่

แต่ฮีบรูน่าจะไม่ได้เขียนโดยอัครสาวกเปาโล—มันไม่ตรงกับรูปแบบหรือโครงสร้างตัวอักษรทั่วไปของเขา

และคำศัพท์ทางศาสนศาสตร์ก็แตกต่างกันแม้ว่าหัวข้อทางศาสนศาสตร์บางเรื่องจะคล้ายคลึงกันก็ตาม แต่อย่างที่จอห์น กาลวินตั้งข้อสังเกต คุณค่าของฮีบรูไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้จักผู้เขียนที่เป็นมนุษย์

อย่างไรก็ตาม เรารู้ว่าเป็น จดหมายที่เขียนถึงกลุ่มคริสเตียน

สิ่งนี้เห็นได้ชัดเจนที่สุดในการจบลงด้วยการสาธิตความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้เขียนและผู้ชม

ในสองสามประโยคสุดท้าย ผู้เขียนอัปเดตเกี่ยวกับทิโมธีซึ่งพวกเขารู้จักอย่างชัดเจน

เขาบอกว่าเขาหวังว่าจะได้ไปเยี่ยมพวกเขา เขาขอให้พวกเขาท้าทายผู้อื่นในคริสตจักร เขาเสริมว่า

"ผู้ที่มาจากอิตาลีส่งคำท้าทาย"

(ซึ่งทำให้ซีรีส์นี้เป็นซีรีส์ที่ยอดเยี่ยมในการเริ่มต้นด้วยการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกทางตอนเหนือของอิตาลีที่สิ้นสุดในวันนี้) และจดหมายปิดท้ายด้วยคำที่คุ้นเคยและลงท้ายทั่วไปของตัวอักษร NT "พระคุณจงอยู่กับคุณทุกคน"

เราไม่รู้แน่ชัดว่าคนเหล่านี้อาศัยอยู่ที่ไหนที่ได้รับจดหมาย

แต่เบาะแสภายในรวมถึงบรรทัดแรกบ่งชี้ว่าพวกเขาจะเป็นผู้เชื่อชาวยิว ตัวอย่างเช่น ผู้เขียนเริ่มต้นด้วยการกล่าวว่า

"ในอดีตพระเจ้าตรัสกับบรรพบุรุษของเราผ่านผู้เผยพระวาจา"

คริสเตียนชาวยิวเหล่านี้อาศัยอยู่ในอิสราเอลหรือแม้แต่เยรูซาเล็ม? บางที. อย่างไรก็ตาม จากตัวอักษร

นักวิชาการส่วนใหญ่เชื่อว่าพวกเขาอาศัยอยู่ในกรุงโรมหรือเมืองอื่นนอกอิสราเอล

ถ้าคุณอ่านข้อเหล่านี้โดยไม่รู้ความเชื่อของคริสเตียน คุณอาจไม่รู้ทันทีว่า "พระบุตร" หมายถึงพระเยซู ในความเป็นจริงพระนามพระเยซูไม่ปรากฏจนกระทั่ง 2:9 แต่ผู้ชมรู้แน่ชัดว่าพระบุตรคือใคร "บุตร" เป็นชื่อทั่วไปในพันธสัญญาใหม่สำหรับพระเยซู

และ: ข้อพระคัมภีร์เปิดเหล่านี้อ้างความจริงที่น่าประหลาดใจหลายประการเกี่ยวกับพระเยซู

ความจริงเหล่านี้ไม่มีเฉพาะในชาวฮีบรูเท่านั้น พวกเขาได้รับการสอนจากที่อื่น

สิ่งที่โดดเด่นในที่นี้คือการนำเสนอความจริงเหล่านี้อย่างรวดเร็ว ในเพียงสี่ข้อ (จริงๆ แล้วข้อ 2-4)

ผู้เขียนประกาศว่าพระเยซู:

- เป็นพระบุตรของพระเจ้า
- คือผู้ที่พระเจ้าตรัสผ่านทางบิดนี้
- เป็นทายาทที่ได้รับการแต่งตั้งของทุกสิ่ง
- คือผู้ที่สร้างจักรวาล
- คือรัศมีแห่งพระสิริของพระเจ้า
- เป็นตัวแทนที่แท้จริงของการดำรงอยู่ของพระเจ้า
- คำจุนทุกสิ่ง
- ใ้การชำระบาปให้บริสุทธิ์
- ประทับที่พระหัตถ์ขวาของพระเจ้า
- ยิ่งใหญ่กว่าเหล่าทูตสวรรค์

หากสี่ข้อนี้เป็นคำเดียวที่เคยเขียนเกี่ยวกับพระเยซู อย่างน้อยเรายังดูขึ้นนั่งและสังเกต

เราต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบุคคลนี้

เราอาจสรุปได้ว่าพระองค์ทรงคู่ควรกับการนมัสการและการบูชาโดยอาศัยข้อพระคัมภีร์เหล่านี้

โชคดีที่เรารู้จักชื่อของเขาและมีข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเขา แต่ความหนาแน่นของความจริงที่นี้ น่าทึ่งมาก

คำกล่าวอ้างสุดท้ายของข้อเหล่านี้—ว่าพระเยซูยิ่งใหญ่กว่าเหล่าทูตสวรรค์—อาจทำให้เราวข ข้อ 4 กล่าวว:

"ดังนั้นพระองค์จึงเหนือกว่าทูตสวรรค์มากเท่าที่พระนามที่พระองค์ได้รับมานั้นเหนือกว่าทูตสวรรค์" (ฮีบรู 1:4)

สิ่งนี้ ("กลายเป็น" คึงดูความสนใจของเราเป็นพิเศษ) ไม่ได้บ่งบอกว่าพระเยซูเคยด้อยกว่าทูตสวรรค์

นั้นจะขัดแย้งกับทุกสิ่งทุกอย่างที่กล่าวไว้ที่นี้—ว่าพระองค์ทรงสร้างจักรวาล คำจุนทุกพลัง

และเปิดเผยพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แบบ เป็นต้น เห็น ได้ ชัด ว่า พระองค์ ยิ่ง ใหญ่ กว่า ทูตสวรรค์.

แต่นี้หมายถึงความสูงส่งของพระองค์หลังจากเสร็จสิ้นพระราชกิจแห่งการไถ่ของพระองค์ พระองค์ทรงละทิ้งรัศมีภาพของสวรรค์ ถ่อมตนพระองค์เอง สวมเนื้อมนุษย์ และถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาครั้งเดียวสำหรับทุกสิ่งเพื่อไถ่บาป พระกิตติคุณเป็นเอกสารที่ให้รายละเอียดมากที่สุด ฟิลิปปีซึ่งเป็นหนึ่งในจดหมายของเปาโลสรุปได้อย่างสวยงามในบทที่ 2 และหลังจากพระราชกิจนี้—หลังจากถูก "ลดระดับลง" และทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ และอื่นๆ— จากนั้นพระองค์ก็ได้รับการยกย่องสู่ตำแหน่งอันชอบธรรมของพระองค์ที่พระหัตถ์ขวาของพระเจ้า

เมื่อ ข้อ 4 พูดถึง "พระนามที่พระองค์ทรงสืบทอดมา" หมายถึงพระนาม "พระบุตรของพระเจ้า" — พระนามที่ทูตสวรรค์ไม่เคยได้รับ ข้อ 5–13

ขยายเรื่องนี้โดยอ้างศฤติและเน้นความสัมพันธ์ที่ไม่เหมือนใครของพระองค์กับพระบิดา ดังนั้นพระเยซูจึงยิ่งใหญ่กว่าทูตสวรรค์เสมอ เคยเป็นมาตลอด จะเป็นตลอดไป กระนั้นเขาก็เต็มใจถ่อมตนตัวเอง หลังจากชีวิต ความตาย และการฟื้นคืนพระชนม์ จากนั้นเขาก็ได้รับการฟื้นฟูสู่ตำแหน่งที่ถูกต้องในสวรรค์

ตอนนี้: การอ้างความจริงอื่น ๆ ในข้อเหล่านี้อาจชัดเจนขึ้นเล็กน้อยสำหรับพวกเราที่เป็นสาวกของพระเยซู และตลอดทั้งหนังสือฮีบรู เราจะเห็นประเด็นเหล่านี้เกิดขึ้นซ้ำๆ และขยายออกไป เช่นเดียวกับการอ้างสิทธิ์เกี่ยวกับการเป็นใหญ่กว่าทูตสวรรค์ที่อธิบายไว้ในข้อ 5-13

ประเด็นหลักประการหนึ่งที่เราจะพบในฮีบรูคือพระเยซูดีกว่า หรือยิ่งใหญ่กว่า หรือเหนือกว่าทุกสิ่งหรือทุกคนที่มาก่อน เราเห็นอีกครั้งว่าพระเยซูทรง "เหนือกว่า" ทูตสวรรค์ แต่เราเห็นแนวคิดที่ว่าพระเยซูทรง "ยิ่งใหญ่กว่า" ในทางอื่นในสองข้อแรก

ในข้อที่หนึ่ง ผู้เขียนกล่าวว่า **"ในอดีต พระเจ้าตรัสกับบรรพบุรุษของเราผ่านผู้เผยพระวจนะหลายครั้งและหลายวิธี" (ฮีบรู 1:1)** นั่นคือสิ่งที่พระเจ้า เคย ทำ **"แต่บัดนี้พระองค์ตรัสโดยพระบุตรของพระองค์ [พระเยซู]" (ฮีบรู 1:2)** แม้ว่าผู้เขียนจะไม่ได้กล่าวอย่างชัดเจนว่าพระเยซูทรง "ดีกว่า" หรือ "เหนือกว่า" ผู้เผยพระวจนะในสมัยโบราณ แต่นั่นเป็นนัยที่ชัดเจน: พระเจ้าเคยตรัสผ่านคนอื่น ๆ เหล่านี้ **"แต่ตอนนี้"** เป็นผ่านพระบุตรของพระองค์ พระเยซูทรงเป็นผู้เผยพระวจนะที่ดีกว่า โดยชี้ให้ผู้คนมาหาพระเจ้า ทรงเรียกพวกเขาออกจากความมืดและเข้าสู่ความสว่างของความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า

นั่นคือสิ่งที่ผู้เผยพระวจนะในสมัยโบราณทำ ไม่ว่าจะป็นอิสยาห์ เเยเรมีย์ เอสเคียล ดาเนียล เอลียาห์ เอลีซา หรือคนอื่นๆ พวกเขาพูดความจริงที่ยากลำบากเกี่ยวกับบาปและเรียกผู้คนกลับไปสู่ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า มันไม่ใช่งานง่าย

เพราะผู้คน โดยทั่วไปไม่ชอบถูกบอกว่าบาปที่พวกเขามีส่วนร่วมและที่พวกเขาผลิตเพลินนั้น ไม่ได้รับการอนุมัติจากพระเจ้า

ตัวอย่างเช่น คุณเคยบอกใครสักคน เช่น เด็กในบ้านของคุณ ว่าพฤติกรรมของพวกเขาเป็นบาป หรือบางทีคุณอาจใช้ถ้อยคำที่แตกต่างออกไป: พฤติกรรมของพวกเขาไม่เหมาะสม? บางครั้งเมื่อผู้ปกครองทำเช่นนั้น การตอบสนองก็ไม่ดี: การป้องกัน การตำหนิ การแก้ตัว ฯลฯ

อย่างน้อยฉันก็เคยได้ยินมาว่านั่นคือวิธีที่เด็กบางคนตอบสนอง บางครั้งแม้แต่ผู้ใหญ่ก็ตอบสนองแบบนั้น — คุณและฉันก็มีในบางครั้ง ดังนั้นผู้เผยพระวจนะจึงเรียกบาปในนามของพระเจ้า และมันไม่ใช่งานง่าย นั่นไม่ได้ทำให้พระเจ้าเป็นหัวหน้าของ "ชมรมที่ไม่สนุก"

มันหมายความว่าเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของเราและพระสิริของพระเจ้าบางสิ่งถูกห้าม และเมื่อเราไปที่นั่น มันเรียกว่าบาป บทบาทของศาสดาพยากรณ์คือการตั้งชื่อความเป็นจริงนั้นและชี้ให้ผู้คนกลับมาหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

พระเยซูทรงทำเช่นเดียวกัน พระองค์ตรัสความจริงที่ยากลำบากที่เราต้องได้ยินเกี่ยวกับบาปในชีวิตเรา—ความเย่อหยิ่ง ความโลภ การผิดศีลธรรมทางเพศ ความโลภ และอื่นๆ —แล้วชี้ให้เราไปหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เขาชี้ให้ผู้คนมาที่ตัวเขาเอง ดังนั้นพระองค์จึงเป็นเสียงพยากรณ์ที่เราฟังในตอนนี้เพราะพระองค์ทรงทำอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เขาไม่เพียงแต่แสดงให้เราเห็นว่าต้องทำอะไร เขาทำในสิ่งที่ต้องการ พระองค์ทรงทำให้การชดใช้บาปสำเร็จ ซึ่งเป็นระบบเครื่องบูชาในพันธสัญญาเดิม ดังที่ข้อ 3 กล่าวว่าพระองค์ "ทรงชำระบาปให้บริสุทธิ์" สิ่งนั้นสำเร็จที่ไม้กางเขน

นี่คือสิ่งที่ฉันต้องการให้เราได้ออกจากสี่ข้อนี้ในวันนี้:

พระเจ้าได้ตรัสอย่างเต็มที่และในที่สุดนในพระบุตรของพระองค์—พระเยซู—ผู้เปิดเผยพระเจ้าแก่เรา

พระเยซูทรงเป็นผู้เผยพระวจนะที่ดีกว่า แต่พระองค์ทรงเป็นมากกว่านั้น พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า เขาเป็นนักบวชที่ดีกว่า แต่เขาเป็นมากกว่านั้น: เขาเป็นเครื่องบูชาที่สมบูรณ์และสุดท้ายสำหรับบาปของเรา เขาสูงกว่ทูตสวรรค์

พระองค์ทรงเป็นการเปิดเผยที่สมบูรณ์และเป็นครั้งสุดท้ายของพระเจ้า

พระองค์ทรงเป็นตัวแทนของพระเจ้าอย่างเต็มที่

พระองค์ทรงเป็นรัศมีแห่งพระสิริของพระเจ้า

พระองค์ทรงมีสิทธิอำนาจที่สมบูรณ์และสุดท้ายเหนือสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งหมด

กล่าวอีกนัยหนึ่ง: พระคริสต์ก็เพียงพอแล้ว พระเจ้าทรงรักโลกมาก—พระเจ้าทรงรัก *คุณ* มาก—

จนพระองค์ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์แก่เรา—และ *ไม่ต้องการอีกคนหนึ่ง* พระเยซูทรงเพียงพอแล้ว

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ท่านรู้ว่าพระองค์ทรงพอเพียงในชีวิตท่านวันนี้ พรุ่งนี้ และชั่ววันรันดร์ มาอธิษฐานกันเถอะ...

อาเมน